

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Decisiones Casvvm Conscientiæ Ex Doctrina Consiliorvm Martini Ab
Azpilcveta Doctoris Nauarri collectæ, & iuxta librorum iuris Canonici
dispositionem in suos Titulos distributæ

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

4 Patrini plures designati si admittantur omnes cognationem contrahunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13903

& proinde ad eam contrahendum propria persona, vel propria manus oblatio, tactus, & responsio est necessaria; hanc compaternitatem, & cognationem spiritualem contrahere non censentur, qui per mandatarium, vel Procuratorem ad quem baptizavit, aut in baptismō, vel confirmatione suscepit. Et quamvis secundum iurā antiqua cognatio spiritualis per alium contrahi poterat, c. Martinus, de co spir. vxor enim vel maritus suscipiens, vel leuantis fiebat pater noster, & cognatus spiritualis eatum personam, quibus suscipiens, vel leuans fiebat, quia scilicet per consuetudinem matrimonij coniuges una earo, & una persona efficiuntur; Hec tamen ratio in alijs nimis in Mandatorio, vel Procuratore, cessat, & illa iura iam per Concilium Tridentinum vbi supra enarrantur, vnde nec impedimentum hoc cognationis spiritualis contrahi, qui per mandatarium de Baptismi fonte aliquem levat.

DECISIO III.

Ex conf. 3. alias 4.

VT Patrinus maior aetate sit baptizato, nullo iure statuitur, aut requiritur; Neque enim Patrinus, aut Matrina personam patris, vel matris gerit, quasi hac ratione, ut quidam falsi putant, necesse sit, ut Patrinus tot annis baptizato maior sit, ut possit esse pater eius naturalis ex Pano. & Arch. in debitum de Baptismo, sed baptizans patris personam gerit, & aqua matris, Patrinus autem solutū se fideiassorem, & pedagogum constituit, c. vos ante de consecr. d. 4. qualis potest esse, qui est minor aetate.

DECISIO IV.

Ex conf. 4. alias 7.

QUAM plures patrini eiusdem baptizandi tam secundum antiqua iura, c. non plures, de consecr. d. 4. quam Concilii Tridentini decretem less. 24. c. 1. de ref. matr. esse non debant, si tamen alicuius baptizandi parentes tres patrini, aut etiam plures nominarentur, eosque omnes parochus admittat, omnem cognationem spiritualem contrahit, c. quamvis de cogn. spir. in 6. cum non sit maior ratio vnius, quam reliquo rum, nec per iura illa antiqua aut noua annulatur actus plurium patrionorum, si fiat, Man. ex c. 22. nu. 39. parochus autem plures admittens puniendus est, ut pater per Concil. Trident. less. 24. c. 2. de ref. matr.

DECISIO V.

Ex conf. 8. in Novis, deest in antiquis quamvis fere idem sit cum conf. 2. de consang. & affin.

QUAM nobilior sit cognatio, & coniunctio spiritualis, quam carnalis, ita & c. Pythagor. 30. quæst. 3. quoad ius quoddam reverentiale, & spirituale, quod effectus in iure expressos, non tamen ab una ad aliam arguitur, vnde licet incestus propriæ matrimonij impedit, quia tamen copula inter cognatos tantum spiritualiter cognitione competrat, vere incestus non est, cum incestus definitur esse consanguineorum affiniumque coniunctio, c. 1. 30. q. 1. palamque sit cognatos spiritualiter tamen, nec consanguineos, nec affines esse, c. 1. 30. quæst. 3. prout rubrica diuerse de consanguinitate, & affinitate, & cognatione spirituali manifeste declarant, per copulam talem inter coniunctos tantum spiritualiter impedimentum ad contrahendum matrimonium non inducit. Sed neque impedimentum incestus matrimonium contractum dirimit, & super eo episcopus dispensare potest. Ita Nau. in Man. c. 22. nu. 75.

DECISIO VI.

IMpedimenta plura cum adsumt, potest ab uno peti dispensatio, absque eo quod de alio mentio fiat. Quamvis enim omnis expressio falsi, qua mouetur Princeps ad gratiam facilius concedandam, eam subrepitiam, & ipso iure nullam reddat; cap. super literis. de rescript. non tamen omnis taciturnitas veri, cuius expressio retraxisset principem ad non ita facile concedandam, reddit gratiam nullam, sed sola illa qua tacetur verum, quod iura in tali impetratio exprimi iubent. Ita inquit Nauar. in Man. cap. 22. num. 86.

vnde licet in impetratio beneficij facienda sic mentio de beneficio habito non tamen de cura, vel ordine illi annexis, licet mentio illorum difficulteret principem ad concedendum, quia id nullo iure præcipitur; Et collatio beneficij facta criminoso crimine non inducente irregularitatem & inhabilitatem ad beneficium valet, non facta mentione de illo crimine licet illius expressio principem difficulteret reddidisset ad conferendum, ex Inno. in cap. propulsit, verb. executor de consel. præb. Et impetratio abolitionis ab una excommunicatione, non facta mentione de alia, valet, glo. 1. in cap. ex parte de officiis ordinis. Et proinde nec in impetratio dispensations super uno impedimento matrimonij, fieri debet mentio de alijs, ad hoc vi valeat dispensatio quadam impedimentum, ad quod illa impetratur, cum id nullo iure canonico, vel Cœlestio caueatur, & non est inducenda obligatio iuris, sine iure ad id obligante. Arg. cap. 2. de translat. ptælat.

TITULUS VIII.

De consanguinitate, & affinitate.

SUMMARIUM.

- 1 Dispensatio super affinitatem, & consanguinitatem factio inchoata valet.
- 2 Affinitas ex illa cito coitu in 3. & 4. gradu matrimonio superueniens non impedit exactiōnem debiti.
- 3 Sponsalia sicut matrimonium inter raptorem, & raptam donec restitutus, sunt prohibita.
- 4 Dispensatio super affinitatem non extenditur ad publicanum honestatem concurrentem.
- 5 Dispensatio in gradibus cognationis que cause sint.
- 6 Fili nati ex coniuge per commissionem de dispensando bona fide contracto, sicut eius forma satis seruata non fuerit, consentitur legitimi.
- 7 Affinitas non nisi ex copula carnali ordinaria oritur.
- 8 Impedimentum affinitatis, & publicæ honestatis multum distat.
- 9 Affinitatis impedimentum ex illico coitu, tam occulto, quam publico, nascitur.
- 10 Matrimonium contrahendum impediri non potest ad unius testis dictum afferentis se ab uno alio audiuisse eos esse consanguineos.
- 11 Consanguinei sunt, cum unus descendit ab alio, vel ambo a tertio.
- 12 Stupratus consanguineam cum promissione illam ducenti, quid facere tenetur.
- 13 Dotis incompetentiæ causam sufficientem præberet dispensatio, ut consanguineo habeat.
- 14 Subreptitia est dispensatio matrimonialis in quanarratum fuit oratores ignorasse impedimentum, cum unus sciaret.

DECISIO I.

Ex conf. 2. (alias) 9. deest in Novis.

Dispensatio a Papa super impedimento consanguinitatis & affinitatis obteata non facta mentione copulae, & incestus precedentis valet, & matrimonium inter eos non obstante taciturnitate illa, contractum validum censeri debet, nec tenetur iterum impetrare dispensationem illo expresso, vel per aliud aliquod suppletum; Quamvis enim impedimenta consanguinitatis, & affinitatis impedimenta sint matrimonium impedita, & dicimur ut proinde necesse sit in interpretatione dispensationis ab istis ea exprimere, impedimentum tamen incestus est solum impediens, vnde licet sic contrahentes sine dispensatione illius peccent, matrimonium tamen contractum non dicitur.

